

OWIESEK (2) *sb m*

o oraz oba e jasne.

sg *N* owiesek (1). \diamond *A* owiesek (1).

Sł stp (?), *Cn notuje*, *Linde XVII w.*

bot. Bromus tectorum L. i Bromus sterilis L.; stokłosa dachowa i stokłosa płonna; gatunki dwuletnich traw (Gramineae), pospolite na ugorach, zrębach, przydrożach i starych murach, podobne do owsa; aegilops, avena sterilis, festuca, hordeum restibile Cn (2) : Murinum hardeum, seu Phoenix seu Lolium murinum, Czyży owies owiesek/ álbo myrzy owies/ źiele yeft ná nowych murzech póspolicie á ná fuchych mieyfcách roftące owfowi podobne. Mącz 238c.

W przeni (1) :

Szereg: »kąkol i owiesek«: Tám [w stolicy Piotrowej] żyemyá ná rodzáynym darnyu ftokrotny owoc czyftego páńfkyego náfyenya dawa: Tu [na wschód słońca] zboże fkibámi przykryte w kąkol y w owyefek fye wyradza. KromRozm III O3v.

EW